

« Laat me niet gaan tot aan het raam
zonder Je hand, maar leid me
vooraleer de avond aan de hemel valt ».
(André Van Damme).

VROOM AANDENKEN AAN DE HEER

Hubert VAN PETEGEM

echtgenoot van Mevrouw
Christine VAN DE VELDE

geboren te Sint-Martens-Lierde op 7 juli 1941
en godvruchtig overleden te Ronse in de
Kliniek der Zusters van Barmhartigheid
op 10 augustus 1990,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

« De dood komt als een dief in de nacht ».

Zo ging het ook bij Hubert. Alhoewel zijn
zware ziekte geen goede afloop liet voor-
spellen, konden we toch niet vermoeden dat
het zo vlug zou gaan en we zijn verbijsterd
en kunnen het niet geloven.

Als jonge man reeds verloor hij vroeg zijn
vader, de stuwende kracht achter het mooie,
grote gezin waaruit hij stamde. Hij huwde
en samen met Christine bouwde hij een ge-
lukkig gezin op. Twee mensen die in wel en
wee op mekaar konden steunen. Ze kregen
vier kinderen, elk met hun kleine en grote
zorgen, maar vooral met veel vriendschap voor
mekaar en hun ouders.

Hubert was een gul en vriendelijk man. Zijn
huis en zijn hart stonden steeds open voor
zijn grote familie en zijn vrienden. Hij was
tevens een vlijtig en kundig vakman en zoals
bij zoveel goede mensen het geval is, moest
zijn eigen werk steeds wijken voor het werk
van anderen. In zijn hart was geen plaats
voor het winstbejag dat deze wereld zo kil
maakt. Zelfs de laatste maanden, toen de
meedogenloze ziekte hem langzaam aftakelde,

werkte hij rusteloos voort voor zijn gezin,
maar vond tussendoor nog tijd voor dienst-
betoon, bij zijn dochter, zijn familie, zijn
vrienden. In zijn werk lag liefde voor degenen
die hij zou achterlaten, angst voor de afloop
van zijn ziekte en hoop op het wonder.
« Vader als Gij wilt laat deze beker aan mij
voorbijgaan, maar niet mijn wil maar Uw wil
geschiedde ». Lc 22-42.

Toen kwam de fatale dag. 's Morgens nog
druk in de weer en 's middags onverwacht,
maar omringd van mensen die hem liefhadden,
ging hij terug naar de Heer.

En in het onbegrijpelijke en wrede van zijn
vroeg dood, vinden we toch de mildheid van
God, die hem de beker van een langzame en
pijnlijke dood heeft bespaard. We kunnen niet
anders dan het hoofd te buigen voor Zijn
Almacht. Niet onze wil, maar Zijn Wil ge-
schiedde.

Lieve Christine, ons leven is niet steeds
over rozen gegaan, maar we hielden van me-
kaar en liefde is sterker dan de dood. Mijn
geestelijk testament kan ik niet mooier uit-
drukken dan met de woorden van Phil Bos-
mans : « Vergeet de mooie dagen niet ! ».

Lieve kinderen, ik had nog zoveel voor u
willen zijn en willen doen. God besliste het
anders. Zorg nu vooral voor moeder, ze heeft
u nu meer dan ooit nodig. Uw liefde, uw
samenhorigheid, uw vriendschap is voor haar
het beste medicijn.

Lieve familie en vrienden, blijf mij in uw
gebeden gedenken.

Namis : dinsdag 28 augustus 1990 om 19 u. 30.

De familie

dankt U voor uw bliken van medeleven.

Druk. A. De Borre - Mincke - (055) 42 20 91
Begrafenisond. bvba Raoul - (055) 42 24 49